

Suppositionum.

per forma pstructionis et regimis grammatice in
 pprijs non puenit eis copulare qz de pndencia tal
 fundat in mo significadi casuali aut in genere
 aut in numero et cjs accntibus qbus non co
 uenit interio suppois vl coplationis. sz copu
 lato ppe de pndencia pullulas sup mo signifi
 cadi adiectio p quz adiectm ad sbstam se mendi
 nar. Ad pfirmatorem e ddm licz pdicatu co
 pulat sbiecto tm h no puenit sibi in rone termi. sz
 in ratione secundi extremi eo q teste dionisio
 omnis ppositio incipit a scdo et p illa copulatoz
 no dz pdicatu copulac eo q e sibi accntal et p se
 quens fm exigentia interois logice q accidit illi
 termino pdicatu in ppoem. mo posteri dicit q
 terminu supponit in propoe et etia extra eam et
 si pdicatu aliq ptererit suppo illa esset accntal
 qz de necessitate p supponit natural sicut respectu
 nu absolutu. Et id qz terminu sbstam naturalr
 supponit et no copulat sicut suppo e ppe depen
 dentia pullulas sup mo significadi sbstatio. per
 que terminu sbstantiuus nar e accipi sic vl sic
 fm exigentia aduerti fminas e dependetia sbsta
 tial sequit qz vt hmoi no copulat. Ad fm e
 dicendu qz illa pdicata pnt duplr accipi vno
 fm eoz significata et sic copulant. qz pater fit
 pafnitarum et magister magisteriu. Alio mo hz
 qz sunt in vsu loqntiu et sic supponit. Ad ter
 ciu e dicendu licz albedo pignit suo sbstatio hz
 rem no tm fm modu significadi. qz significat
 p modu pstantis. nec sequit ex h qz illa impo
 sitio fit falsa. qz intellet pot diuinctu alteri in
 telligere vt sepati et p se. i qz fca puenit rebus p
 ceptis g significat p modu pstantis et no per
 mom alteri inherens. Ad quartu e dicen
 du qz pba copulat et sunt adiectia no put adie
 ctinu referat ad sbstam. sz sunt adiectia acci
 pta adiectm p illo qd significat accns qdali
 cui inheret sbiecto. De pncipijs fo ddm e qz si
 capiant ppe fm suas significaciones sic copu
 lat qz significat p mom alteri ad tacet. Si fo
 fm qz ponit loco sbstatioz in qtu scz signifi
 cant actus vnitos sbe sic supponit. de fo sbsta
 tiuo pe dici qz accipit duplr. Uno mo fm rem
 significat et sic impoztat rem sbstantiu. Alio
 modo accipit fm modu significadi. et sic ipoz
 tat ea rem p modu inheretis. et sic etia ens acce
 ptu noialr supponit et acceptu pncipialr vt id e
 est qz existens copulat.

Septimū dubium

est in qruplici dña sunt dōnes. Solutio
 Alberti in multiplici qz qda hnt pture suppo
 nendi tm. sicut sunt noia sbstantia vt petrus

Paulus. Queda copulandi vt adiecta sicut
 albus niger. Queda supponedi et copulandi
 et ille sunt triplices quedā em supponit et copu
 lat qz sunt adiectia sbstata vt album. Que
 da supponit qz determinat suppoem in gnevl
 in spe vt dicit miles et filius. Queda supponit
 qz determinat suppositioem in individuo licet
 sint adiectia sicut qrinus suppoit p romulo
 qz romulus semp habet incedebat vl qz ha
 sta et post morte i auentino more floruisse dz
 Et sili modo graduius supponit pro mare
 eo q graduum itur ad bellu vl dz qst Crator
 diu id e potes deus. Queda nec supponunt
 nec copulant sicut dōes sicut hego: ematice.

Appositionū alia cōis alia
 discreta. Suppo cōis est q
 fit p terminū cōem vt homo
 animal. Discreta est q fit p terminū
 discretū vt sores. Al p terminū cōem
 cū pnoie demonstratio pmitiue speciei
 vt iste hō qui est terminū discretū. Sup
 positionū alia. et.

In hac pte Pe. hyspan psequit diuisione
 ipsi suppositionis in suas spes pmitres. pmo
 ea q fundat in pte gnis sui qd est terminū. Di
 cens q supponū alia est cōis alia e discreta sic
 terminū al cōis al e discretū. dicit aut cōis
 suppo q fit p terminū cōem id e dicit p pteritas
 terminū cōis q mediate tal terminū ab intellectu
 apr nar est accipi vt homo aial alin. Suppo
 fo discreta e q fit p terminū discretū qles sunt
 sores plato. Al p terminū cōes acceptū cū p
 noie demonstratio pmitiue spei vt iste hō vl ille
 homo accipit ille demonstratiuo no relatie eo
 qz relatiue acceptū suppoit eo de mo cū sue ante
 circa pdicta sunt dubia.

Primum dubium est.

Quare diffinitio suppois pcedit a diuisione
 Solutio qz ee ean posse hz diffinitio dicit
 esse et diuisio posse g diffinitio pcedit diuisio
 ne. Et intelligedu est istud no de posse ad esse
 qd pcedit ee sicut matia fm via gnationis pre
 cedit forma. sz intelligedu e de posse ad opari.
 qd sequit ee qle posse explicat diuisio.

Secundū dubium est

Que est ratio diuisionis. Solutio qz acci
 dens diuidit ad diuisione sui sbiecti sz suppo
 est accides terminū sbstantiu ergo ad ei diuisio
 ne diuidit sz duplex est terminū sbstantiu scz

.B B .i.